

Στις 4 Φλεβάρη χτίζουμε συλλογικά αναχώματα απέναντι στον επελαύνοντα σύγχρονο φασισμό.

«Πραγματικά η έπαρση, η αλαζονεία και η εγωπάθεια είναι τα συστατικά του πατριωτισμού. Πιο παραστατικά, ο πατριωτισμός θεωρεί ότι ο κόσμος είναι χωρισμένος σε μικρά κομμάτια, που το καθένα περιφράσσεται από σιδερένιο φράκτη. Αυτοί που είχαν την τύχη να γεννηθούν σε ένα συγκεκριμένο σημείο, θεωρούν τους εαυτούς τους ανώτερους, αξιότερους και ευφυέστερους από τα ζωντανά πλάσματα που κατοικούν σε οποιοδήποτε άλλο σημείο. Γι' αυτόν το λόγο, είναι καθήκον αυτών που κατοικούν σε αυτό το επιλεγμένο σημείο να πολεμούν, να σκοτώνουν και να πεθαίνουν, στην προσπάθειά τους να επιβάλλουν την ανωτερότητά τους στους υπόλοιπους. Οι κάτοικοι των άλλων περιοχών υποστηρίζουν με πανομοιότυπη λογική τα ίδια για τον εαυτό τους' κατά συνέπεια, από την πρώιμη παιδική ηλικία, τα μυαλά των παιδιών δηλητηριάζονται με ανατριχιαστικές ιστορίες για τους Γερμανούς, τους Γάλλους, τους Ιταλούς, τους Ρώσους κ.ά. Όταν το παιδί γίνει άντρας, είναι εντελώς διαποτισμένος με την πεποίθηση ότι ο ίδιος ο θεός τον έχει επιλέξει να υπερασπιστεί την πατρίδα του από την επίθεση ή εισβολή κάθε ξένου. Είναι γι' αυτόν το λόγο που κραυγάζουν, απαιτώντας μεγαλύτερο στρατό και ναυτικό, περισσότερα πολεμικά πλοία και όπλα.» Έμμα Γκόλντμαν, 1911, «Πατριωτισμός : μια απειλή για την ελευθερία»

Κάθε κράτος από την ίδρυσή του κιάλας, δομείται πάνω στον εθνικισμό-πατριωτισμό. Είναι το βασικό ιδεολογικό εργαλείο αναπαραγωγής του κρατικού μηχανισμού για την επιδιωκόμενη διαταξική-«εθνική» ενότητα του κοινωνικού σώματος. Η υποταγή και ο φόβος, η ιεραρχία και η πίστη στην φαντασική κοινότητα του «έθνους», καλλιεργούνται από νωρίς, αρχικά μέσα στην οικογένεια και στη συνέχεια με μεθοδικότητα από κρατικούς υπαλλήλους στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στο στρατό. Ιδιαίτερο και βαρύνοντα ρόλο στην ενστάλαξη του εθνικιστικού-πατριωτικού δηλητηρίου στις συνειδήσεις των εκμεταλλεόμενων και καταπιεσμένων, έπαιζε και παίζει, τόσο ο εκκλησιαστικός μηχανισμός της θρησκείας με τα πατριαρχικά του δόγματα, όσο και τα ελεγχόμενα από το κεφάλαιο μ.μ.ε. Ο καλλιεργούμενος εθνικισμός ωθεί τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα μακριά από την ταξική αλληλεγγύη, διαμορφώνοντας συνθήκες πολυδιάσπασης και εχθρότητας στο εσωτερικό τους, με ψευδείς «εθνικούς», γλωσσικούς, θρησκευτικούς και «φυλετικούς» διαχωρισμούς. Την Κυριακή 21 Γενάρη, ο εθνικισμός-πατριωτισμός έφερε μαζί πλάι-πλάι, δεσποτάδες, παπαδαριό και θρησκόληπτους χριστιανοταλιμπάν, στρατιωτικούς, παραστρατιωτικούς και «ευηπόληπτους» πολίτες, μικρά και μεγάλα αφεντικά, μεσοστρώματα, αλλά και άνεργες/ους και φτωχούς/ές, που εντάχθηκαν συνειδητά στον «εθνικό κορμό» προσδοκώντας ωφελμιστικά πως η υπεράσπιση του «εθνικού» ιδεώδους μιας «ελληνικότητας», θα αποτελέσει την πηγή επιβίωσής τους μέσα σε μια συνθήκη εξαθλίωσης, φτώχειας και διαρκούς εκμετάλλευσης που βιώνουν ολοένα και περισσότερο κατά την τελευταία οκταετία των μνημονίων.

Τα πρόσφατα γεγονότα στη Θεσσαλονίκη αποτελούν μια ακόμα σοβαρή υπενθύμιση, πως ο εθνικισμός - πατριωτισμός άλλοτε αναδεικνύεται δυναμικά και άλλοτε λειτουργεί υπόγεια και παρασκηνιακά, ανάλογα με τους σχεδιασμούς, τις κατευθύνσεις και εντολές κράτους και κεφαλαίου, στα πλαίσια της σταθερής τους ανάγκης για διαιώνιση του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Στις 21 Γενάρη, μετά το εθνικιστικό συλλαλητήριο των δεκάδων χιλιάδων του εθνοπατριωτικού όχλου που συγκεντρώθηκαν στη Θεσσαλονίκη από όλη την ελλαδική επικράτεια, η έντονη προσπάθεια της αριστεράς να ξεπλύνει αυτό τον όχλο, αποσιωπώντας τον εκδηλωμένο αντισημιτισμό του (αντισημιτικά πανό και βανδαλισμός μνημείου του εβραϊκού ολοκαυτώματος), τις φασιστικές επιθέσεις σε ΕΚΧ Σχολείο και στην Κατάληψη Libertatia την οποία τελικά πυρπόλησαν, παρουσιάζοντας αυτό τον εθνικιστικό συρφετό ως δήθεν αγανακτισμένους πατριώτες που παρασύρθηκαν λόγω μνημονίων (!) από δημαγωγούς φασίστες, πέρα από πολιτικάντικη προσέγγιση σε υποψήφιους ψηφοφόρους, αποτελεί και ξεκάθαρη πολιτική έκφραση του άγχους της να αποδείξει πως υπάρχει καλός πατριωτισμός. Ο εθνικισμός-πατριωτισμός, είτε αριστερός είτε ακροδεξιός, αποτελεί θεμελιώδη ρίζα του σύγχρονου φασισμού και βασικό εργαλείο ιδεολογικής χειραγώγησης των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων από το κράτος, προκειμένου να διαιωνίζεται και να βαθιάει η ταξική εκμετάλλευση-καταπίεση προς όφελος του κεφαλαίου, με πόλεμο, καταστολή και θάνατο, με φτώχεια, με ρατσισμό, με πατριαρχία και με καθεστώς εξαίρεσης για μετανάστες/στρίες και για γλωσσικές, πολιτισμικές και θρησκευτικές μειονότητες.

Έχοντας συνειδητά τοποθετηθεί, τόσο ταξικά όσο και πολιτικά, στο πλευρό των καταπιεσμένων και εκμεταλλεόμενων, στο πλευρό των ανθρώπων της τάξης μας, μέσα στον διαρκή καθημερινό πόλεμο ενάντια στην κυριαρχία και την πατριαρχία, θεωρούμε απαραίτητο τον κοινωνικό αγώνα για το χτίσιμο της ταξικής αλληλεγγύης χωρίς σύνορα, πολεμώντας τον σύγχρονο φασισμό στις ρίζες του. Θεωρούμε την παρούσα συγκυρία ως εξαιρετικά κρίσιμη. Μετά την κινηματική και δικαστική ανάσχεση της φασιστικής επέλασης των δολοφονικών ταγμάτων εφόδου των νεοναζί, ο εθνικισμός-πατριωτισμός ανασυγκροτείται ιδεολογικά και επαναμορφοποιείται οργανωτικά από τους μηχανισμούς του ελληνικού κράτους και από μερίδα του «εθνικού» κεφαλαίου, προσαρμόζοντας τις τακτικές του πάνω στα πετυχημένα ευρωπαϊκά πρότυπα εξευγενισμού του (AfD, Λεπέν κλπ), με στόχο την όσο το δυνατόν ευρύτερη κοινωνική και ισχυρότερη πολιτική του νομιμοποίηση. Κράτος και κεφάλαιο καλλιεργούν το έδαφος για το ριζώμα και την περαιτέρω διεύρυνση του καθεστώτος εξαίρεσης στον ελλαδικό χώρο. Η κηρυγμένη από το 2010 «κατάσταση έκτακτης ανάγκης», που αποτελεί το βασικό εργαλείο κρατικής πολιτικής διαχείρισης της υφιστάμενης χρηματοπιστωτικής κρίσης, απαιτεί για την διατήρηση και αναπαραγωγή της, την συνεχή επισήμανση και οριοθέτηση του «εχθρού», εσωτερικού και εξωτερικού. Η ολομέτωπη επίθεση κράτους και κεφαλαίου στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, συνοδεύεται από την στοχοποίηση όσων «περισσεύουν», όσων «δεν χωράνε» στην διαμορφούμενη νέα κοινωνικοπολιτική αρχιτεκτονική «εθνικής» συνοχής και διαταξικής «εθνικής» ενότητας, υπο συνθήκες βίαιης και με αυξανόμενη ταχύτητα εξελισσόμενης καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης.

Ο εξωτερικός εχθρός είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα της κρατικής-εθνικιστικής ιδεολογίας. Την εθνικιστική και πολεμοχαρή επέκταση της κυριαρχίας του ελληνικού κράτους στην ανατολική μεσόγειο (ΑΟΖ, αγωγοί φυσ. αερίου, κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με Αίγυπτο, Κύπρο και Ισραήλ), έρχεται να συμπληρώσει η επιδίωξη πολιτικής επιβεβαίωσης της σημαντικής οικονομικής του επέκτασης στο κράτος της Μακεδονίας. Η λεγόμενη διαπραγμάτευση του ονόματος και βασικών άρθρων του συντάγματος του γειτονικού κράτους, επιβεβαιώνει με όρους διακρατικής διπλωματίας, υπο την επίβλεψη και καθοδήγηση ισχυρών υπερκρατικών μηχανισμών (ΝΑΤΟ, ΕΕ), την μακροχρόνια στρατηγική επέκτασης του «εθνικού» κεφαλαίου στα Βαλκάνια. Με συνέπεια δεκαετιών το «εθνικό» κεφάλαιο συμμετέχει ως βασική «επενδυτική» συνιστώσα στην οικονομική εκμετάλλευση και στην ταξική καταπίεση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων των Βαλκανίων. Την ώρα που ΕΛΠΕ, ΔΕΗ και βορειοελλαδίτικες βιομηχανίες, επικαθορίζουν σε μεγάλο βαθμό, μονοπωλιακό σε αρκετές περιπτώσεις, την οικονομική λειτουργία του γειτονικού κράτους της Μακεδονίας, η αναθέρμανση του εθνικισμού-πατριωτισμού από τους σύγχρονους «μακεδονομάχους», επιβεβαιώνει την ίδια την φύση του καπιταλιστικού ολοκληρωτισμού και αναδεικνύει με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο τις ρίζες του σύγχρονου φασισμού. Στο πανελλαδικό εθνικιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης στις 21 Γενάρη, ο εθνικισμός-πατριωτισμός (επίκληση «φυλετικής» συνέχειας με τον μεγαλέξαντρο, αγιοποίηση των μακεδονομάχων κλπ), ο ρατσισμός (άρνηση της σλαβομακεδονικής γλωσσικής και πολιτισμικής μειονότητας, αντισημιτικά πανό και βεβήλωση μνημείου του εβραϊκού ολοκαυτώματος), και η πατριαρχία (ηγεμονική παρουσία του μηχανισμού της εκκλησιαστικής-θρησκευτικής συνιστώσας του ελληνικού κράτους), ήρθαν να συμπληρώσουν ιδεολογικά, την σε εξέλιξη κίνηση πολιτικής ανασυγκρότησης του «εθνικού κορμού», στην κατεύθυνση ολοκληρωτικής-κυριαρχικής επιβολής της ιδεολογίας του στο κοινωνικό σώμα.

Οι κατά την διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου, από κοινού οργανωμένες επιθέσεις φασιστοχουλιγκάνων του ΠΑΟΚ και νεοναζί, στην αντιεθνικιστική συγκέντρωση ελευθεριακών συλλογικοτήτων, στο ΕΚΧ Σχολείο και στην κατάληψη Libertatia στη Θεσσαλονίκη και η πυρπόληση της δεύτερης με την διακριτική προστασία των μπάτσων, επιβεβαιώνουν με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο, ότι ο εθνικιστικός και πατριωτικός αυτός ζόφος, στα πρώτα κιόλας βήματα της οργανωτικής και πολιτικής του συγκρότησης, αγκαλιάζει στοργικά τα ναζιστικά απολειφάδια, σπεύδοντας κατά πρωτεραιότητα να οριοθετήσει, παράλληλα με τον εξωτερικό (κράτος Μακεδονίας) και τον εσωτερικό εχθρό (ελευθεριακές δομές και συλλογικότητες). Δεν πρέπει να διατηρούμε την οποιαδήποτε αμφιβολία, ότι ο με κρατική στήριξη εκκολλαπτόμενος νέος πολιτικός φορέας του στρατηγού Φραγκούλη, των δεσποτάδων, των μμε και του «εθνικού» κεφαλαίου, ένας «πατριωτικός» πολιτικός φορέας που προετοιμάζεται ως χρυσή εφεδρεία να διαχειριστεί, είτε αυτοτελώς είτε σε συνεργασία με υφιστάμενα πολιτικά κόμματα (ΑΝΕΛ, Λεβέντης, ΝΔ κλπ) τυχόν μελλοντική κρίση πολιτικής εκπροσώπησης και κοινωνικής νομιμοποίησης του συστήματος, εκφράζει στην ολότητά του τον επελαύνοντα σύγχρονο φασισμό.

Η συνθήκη παροξυσμικού εθνικισμού που βίωσε η πόλη της Θεσσαλονίκης, με την κεντρικά οργανωμένη και χρηματοδοτούμενη από το «εθνικό» κεφάλαιο και τον εκκλησιαστικό μηχανισμό, μεταφορά δεκάδων χιλιάδων πρόθυμων εθνικιστών-πατριωτών, που στρατολογήθηκαν από κάθε σημείο της ελλαδικής επικράτειας, δεν πρέπει να επιτρέψουμε να επαναληφθεί πολιτικά ανενόχλητη για κανένα λόγο, σε οποιαδήποτε άλλη πόλη αποφασίσουν να συνεχίσουν αυτή την εκστρατεία επιβολής τους με την συνοδεία ρατσιστικών βανδαλισμών και φασιστικών επιθέσεων. Απέναντι στις πανελλαδικές συγκεντρώσεις των οργανώσεων, κομμάτων και οπαδών του σύγχρονου φασισμού, να αντιτάξουμε τις αντίστοιχα πανελλαδικές κινητοποιήσεις μας. Απέναντι στον ολοκληρωτισμό κράτους και κεφαλαίου να αναδείξουμε την αναγκαιότητα της ταξικής αλληλεγγύης χωρίς σύνορα, των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων. Συμμετέχοντας όλες και όλοι, στις αντιεθνικιστικές-αντιπατριωτικές συγκεντρώσεις και περιφρουρήσεις, αντιπαραθέτοντας στον εθνικιστικό και πατριωτικό ζόφο, τις αντικυριαρχικές και αντιπατριαρχικές μας αξίες και τα αναρχικά πολιτικά προτάγματα. Υψώνοντας συλλογικά αναχώματα στο σύγχρονο φασισμό, που με την ολόπλευρη στήριξη και προστασία κράτους και κεφαλαίου, θέλει να «προσφέρει» τον θάνατο στη τάξη μας, θέλει να συντρίψει κάθε ταξική και κοινωνική αντίσταση.

Στις 4 Φλεβάρη ΟΛΟΙ οι δρόμοι, μας οδηγούν στους δρόμους της Αθήνας. Συμμετέχουμε οργανωμένα στις αντιεθνικιστικές-αντιπατριωτικές κινητοποιήσεις και περιφρουρήσεις.

ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

«Δεν είμαστε ούτε στο ελάχιστο φοβισμένοι από τα ερείπια. Θα κληρονομήσουμε τη γή. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία γι αυτό. Η αστική τάξη μπορεί να μετατρέψει σε ερείπια τον κόσμο της, πριν αποχωρήσει οριστικά από το προσκήνιο της ιστορίας. Εμείς κουβαλάμε ένα νέο κόσμο, εδώ, μέσα στις καρδιές μας. Αυτός ο κόσμος μεγαλώνει κάθε στιγμή».

Buenaventura Durruti, 1936

Βόλος, 1 Φλεβάρη 2018
Αναρχική Συλλογικότητα m(A)nifesto